

DEMOGRAFISCH ALARM:

ARUBA'S IDENTITEIT EN RUIMTE ONDER DRUK

Demografisch alarm:

Aruba's identiteit en ruimte onder druk

ARUBA'S bevolking groeit, maar die groei komt niet van binnenuit. De natuurlijke bevolkingsgroei — het verschil tussen geboorten en sterfgevallen — is inmiddels vrijwel nul of zelfs negatief. Wat het bevolkingscijfer opkrikt, is vrijwel uitsluitend migratie. En dat werpt belangrijke vragen op over de toekomst van het eiland.

In 2000 telde Aruba ongeveer 90.500 inwoners. In 2010 was dat opgelopen tot ruim 101.000. In 2020 stond de teller op 107.400, en in 2024 is het geschat op circa 108.000. De geboortecijfers dalen gestaag, terwijl het aantal sterfgevallen langzaam toeneemt door vergrijzing. Zonder migratie zou Aruba inmiddels krimpen.

Volgens recente cijfers is nog slechts 60 tot 66 procent van de inwoners op Aruba geboren. De rest komt voornamelijk uit landen als Colombia ($\pm 10\%$), Venezuela (6%), Dominicaanse Republiek (4–5%) en Nederland (4–4,6%). De trend wijst duidelijk op een gestage daling van het aandeel Aruba-geborenen. In de plaats daarvan groeit het aandeel migranten — vooral uit Latijns-Amerika.

Als Aruba haar arbeidsmarkt open houdt en de instroom uit de regio voortduurt, kan de bevolking tegen 2034 groeien tot zo'n 115.000 tot 116.000 mensen. Daarbij zou het aandeel op Aruba geboren dalen tot circa 54%, terwijl bijna 46% van de bevolking dan afkomstig zou zijn uit het buitenland. In een klein land met beperkte ruimte en infrastructuur zijn die cijfers niet zonder gevolgen.

Tegelijkertijd neemt de vergrijzing toe. Het aandeel 65-plussers stijgt gestaag en legt extra druk op pensioenen, gezondheidszorg en mantelzorgstruc-

turen. De beroepsbevolking krimpt — tenzij die wordt aangevuld met migranten. Sectoren zoals zorg, horeca, bouw en onderwijs zijn steeds afhankelijker van buitenlandse arbeidskrachten.

Maar daarmee schuift Aruba ook een ander vraagstuk naar voren: **Hoeveel mensen kan het eiland nog aan?**

Met een oppervlakte van slechts 180 km² en al een hoge dichtheid van auto's, woningen en toeristen, staat Aruba mogelijk op een kritisch kantelpunt. Bij ongeremde groei — zonder doordacht ruimtelijk en sociaal beleid — kan het eiland richting overbevolking gaan. Niet alleen fysiek, maar ook sociaal en cultureel.

De toenemende aanwezigheid van Zuid-Amerikaanse migranten brengt een grotere taal- en cultuurelectiek, wat Aruba's identiteit verandert. Sommigen ervaren dit als verrijking, anderen als bedreiging. Politici,

beleidsmakers en burgers zullen de komende jaren keuzes moeten maken over integratie, huisvesting, onderwijs-toegang en sociale cohesie.

Er liggen kansen in deze demografische verschuiving: een jongere beroepsbevolking, economische vernieuwing en culturele diversiteit.

Maar zonder duidelijke regie kan de balans doorslaan naar sociale frictie, druk op publieke voorzieningen en identiteitspolarisatie.

De harde conclusie luidt: zonder migratie groeit Aruba niet meer, maar onbeperkte migratie zonder beleid duwt het eiland richting structurele overbelasting.

De komende tien jaar zijn bepalend. Wordt Aruba een voorbeeld van goed gemanagede diversiteit en duurzame groei — of een geval van overvolle scholen, dure huurwoningen en verdeelde wijken?